

Câu chuyện thời sự: “LỀ PHẢI” NỔI GIẬN

Đỗ Thái Nhiên

(<http://www.vietvusa.com>)

Từ bao nhiêu năm qua, Lê Khả Phiêu, cựu tổng bí thư của đảng CSVN, không ngừng hô to khẩu hiệu chống tham nhũng tới cùng. Thế nhưng, tư gia của Lê Khả Phiêu lại là một biệt thự vô cùng nguy nga tráng lệ. Ngõ biệt thự đất tiền kia chôn chứa hai đặc điểm. Một là phòng nào trong nhà của Lê Khả Phiêu cũng chêm chệ tượng đá hoặc hình vẽ chân dung của Lê Khả Phiêu. Quả thực, Lê Khả Phiêu đang thờ Lê Khả Phiêu. Hai là, một trống đồng Đông Sơn, hiện ngang nằm giữa phòng khách. Nó là loại trống cổ, thuộc hàng báu vật của quốc gia. Trống đồng Đông Sơn đã được Lê Khả Phiêu giải phóng ra khỏi bảo tàng viện quốc gia để nhập vào gia tài riêng của Lê Khả Phiêu. Tin tức về tư gia của Lê Khả Phiêu là loại tin tức CSVN cần bung bít.

Nếu Lê Khả Phiêu đúc tượng để tự thờ thì Nguyễn Tấn Dũng thủ tướng CSVN lại tự thờ bằng cách cho tay chân xây dựng cả một nhà thờ dòng họ Nguyễn Tấn trên đường Nguyễn Trung Trực, thị xã Rạch Giá, tỉnh Kiên Giang. Nhà thờ “Ba Dũng” vừa khánh thành đầu tháng 12/2008. Nhà thờ này xây cất trong hai năm, trị giá 40 tỉ đồng Việt Nam.

Nó nguy nga hơn đền thờ Anh Hùng Nguyễn Trung Trực nhiều lần. Nhà thờ Nguyễn Tấn Dũng chỉ là một phần rất nhỏ trong khối tài sản khổng lồ của Nguyễn Tấn Dũng. Phải chăng tại Việt Nam, quan chức CSVN càng chống tham nhũng, càng giàu to? CSVN cho rằng: Câu hỏi vừa nêu hiển nhiên là câu hỏi vi phạm bí mật của quốc gia.

Tin về tư gia của Lê Khả Phiêu và về nhà thờ họ của Nguyễn Tấn Dũng là nhưng tin tức cần bung bít. Đối với tin không thể bung bít CSVN quyết tâm nói trái với sự thực hoặc bóp méo sự thực. Ngày 02/01/2009 trên ViệtNamNet, Vũ Dũng, thứ trưởng ngoại giao của CSVN không ngần ngại xác định: “ Theo lịch sử, thác Bản Giốc và ải Nam Quan là của Trung Quốc.” Câu nói của Vũ Dũng vừa xuyên tạc lịch sử, vừa để lộ tội ác mãi quốc cầu vinh của đảng CSVN.

Lê Khả Phiêu, Nguyễn Tấn Dũng, Vũ Dũng chỉ là ba trong vô số trường hợp tương tự biểu tỏ rằng: chế độ độc tài Hà Nội tồn tại nhờ vào hàng loạt tội ác truyền thông: bung bít tin tức, xuyên tạc tin tức, nhắm mắt thần thánh hóa lãnh tụ, kể cả lãnh tụ mang nguyên một núi tội phạm tình dục kiểu Hồ Chí Minh. Muốn cho những tội ác truyền thông kia thực sự lèo bịp được xã hội, CSVN phải huy động toàn bộ hệ thống truyền thông quốc doanh trên dưới 700 cơ quan để cùng nhau nói dối, cùng nhau vo tròn bóp méo sự thật. Truyền thông theo kiểu cờ gian bạc lận kia được ông Lê Doãn Hợp bộ trưởng bộ truyền thông CSVN long trọng gọi là truyền thông di chuyên bên lề phải. Không chấp nhận lề phải tức là phạm pháp, tức là chấp nhận gông cùm.

Làm người ai cũng có lương tâm. Làm người ai cũng có lòng tự trọng. Lương tâm và lòng tự trọng đã khiến con người cảm thấy xấu hổ khi phải sống cuộc đời gian manh trên lề phải của Lê Doãn Hợp. Tình cảm xấu hổ vừa nêu lâu ngày biến thái thành hành động nổi giận. Sau đây là một tình huống nổi giận vô cùng đáng quan tâm của lề phải:

Ngày 29/01/2009, trên báo Người Việt, tác giả Phan Việt Đăng đã viết một bài phóng sự rất hấp dẫn. Tác giả Phan Việt Đăng cho biết: nhân dịp Tết Nguyên Đán 2009, tổng cục Du lịch thuộc bộ Văn Hóa-Thể Thao-Du Lịch của CSVN đã trình làng một giai phẩm gọi là giai phẩm Xuân Du Lịch. Báo Du Lịch là thành viên chính thức của lề phải. Người phụ trách xuất bản là Phó Tổng Biên Tập Nguyễn Trung Dân và Tổng Thư Ký

Trần Văn Tiến. Điều đặc biệt là tờ Du Lịch đã chiêu tập những cây bút có tên trong sổ đen của CSVN : Bùi Minh Quốc, Nguyễn Ngọc, Nguyễn Quang A,... Đặc biệt hơn nữa Giai Phẩm Xuân Du Lịch, thay vì tập trung vào nội dung vui xuân như mọi báo xuân quốc doanh ở trong nước, đã bất ngờ nêu bật ý chí chống “thù trong, giặc ngoài”. Đây là loại đề tài tối ưu khắc kỷ đối với đảng CSVN và đối với đoàn quân di chuyển một chiều trên lề phải. Vì vậy, sự xuất hiện của Giai Phẩm Xuân Du Lịch cộng với thái độ tiếp đón nồng nhiệt của quần chúng độc giả rõ ràng là một nỗi giận ly kỳ của lề phải. Ly kỳ bởi lẽ một thành viên của lề phải lại nổi giận ngay trên lề phải, chống lại ông chủ của lề phải. Ly kỳ còn bởi lẽ: Chế độ Hà Nội có lẽ do mãi mê tham nhũng đã không tiên liệu được cuộc nổi loạn truyền thông do Giai Phẩm Xuân Du Lịch phát động. Nội dung chống thù trong giặc ngoài nằm rải rác trên nhiều bài viết khác nhau trong Xuân Du Lịch. Bài viết này xin chọn ra hai sáng tác phẩm tiêu biểu để làm trọng tâm cho việc phân tích và đánh giá ý chí chống thù trong giặc ngoài:

A. Chống giặc ngoài:

Lịch sử nghìn đời của Việt Nam đã ghi đậm chân lý rằng Trung Quốc là kẻ thù xâm lược truyền kiếp của Việt Nam. Ngày nay tham vọng xâm lược kia càng lúc càng trở nên gay gắt và tinh vi. Xâm lược tinh vi tức là vừa đánh vừa xoa. Trung Quốc xoa CSVN bằng cách luôn miệng đề cao ngoại giao 16 chữ vàng, bằng cách mua chuộc giới lãnh đạo CSVN thông qua những quyền lợi kinh tế tài chánh, thông qua mỹ nhân kế và những cam kết bảo vệ quyền thống trị của CSVN trên đất nước Việt Nam. Trung Quốc đánh Việt Nam bằng cách cướp đất, cướp biển, sát hại ngư dân... CSVN chỉ biết nhắm mắt hưởng những gì Trung Quốc ban phát và tảng lờ đi những gì Trung Quốc đã gây nguy hại cho tổ quốc Việt Nam. Giai Phẩm Xuân Du Lịch đã mang tác phẩm “Hận Nam Quan” của nhà thơ Hoàng Cầm vào báo Xuân vừa như một phản kháng gay gắt đối với tội ác phản quốc của CSVN, vừa như lời cảnh tỉnh rằng Trung Quốc không bao giờ từ bỏ dã tâm xâm lăng Việt Nam và rằng nghĩa vụ đối với tổ quốc đòi hỏi mọi người Việt Nam phải giữ vững quyết tâm chống bành trướng Bắc Triều. Lời giả biệt của Nguyễn Phi Khanh nói với Nguyễn Trãi chính là lời hiệu triệu của Tổ Tiên Việt Nam gửi cho muôn dân Lạc Hồng:

**“Về ngay đi, rồi chí nguyện công thành,
Nghĩ đến Cha, một phương trời ảm đạm
Chỉ nghĩ rằng, vung kiếm chém quân thù
Trãi, Con ơi, tương lai đây sáng lạn!”**

(Hận Nam Quan – Hoàng Cầm)

B. Chống thù trong.

Thù trong là những kẻ tiếp tay với giặc ngoài. CSVN tiếp tay với Trung Quốc bằng cách đánh đập, bắt bớ giam cầm những người Việt yêu nước biểu tình chống Trung Quốc vào cuối năm 2007. Giai Phẩm Xuân Du Lịch đã trân trọng vinh danh những nam, nữ anh hùng chống Tàu dưới hình thức đăng tải bài viết “Tàn Mạn Cho Đảo Xa” của tác giả Trung Bảo. Tính chất độc đáo của bài viết này nằm ở chỗ thay vì diễn tả lòng yêu nước, yêu đồng bào chống Trung Quốc bằng ngôn ngữ bình thường, Trung Bảo đã diễn tả thái độ trang trọng của Trung Bảo khi tác giả nhật được tờ truyền đơn chống Tàu do một đồng bào Việt Nam nào đó bỏ lại trên lề đường đối diện với lãnh sự quán Trung Quốc tại Saigon. Trung Bảo Viết:

“Một năm sau, tờ giấy khổ A4 với dòng chữ vi tính: “Hoàng Sa-Trường Sa thân yêu là của Việt Nam” cùng vài chữ viết tay nguệch ngoạc: “09/12 ngày lịch sử” giờ

đây đã ngã màu. Tờ giấy này của một bạn trẻ nào đó, tôi nhặt được trên lề đường Nguyễn Thị Minh Khai, đối diện với lãnh sự quán Trung Quốc trong những ngày đẹp trời cuối năm 2007. Tôi đem nó về dán lên tường nhà mình như một kỷ niệm đẹp. Cái ngày 09/12/2007 có lẽ chẳng bao giờ khiến tôi quên được. Quên sao được cái không khí bùng bùng khí thế. Quên sao được khi tình cờ tôi được đứng lẫn vào cùng những người đã tạo nên những ngày lịch sử.”

Thế nhưng, những đồng bào yêu nước mà Trung Bảo tôn kính lại bị đảng CSVN gọi là “kẻ xấu”. Xấu chỉ vì không cùng với CSVN vò tay cúi đầu trước Trung Quốc. Chứng Kiến tình huống nghịch lý đến điên đảo kia, Trung Bảo bực dọc lý luận:

“Nếu có “kẻ xấu” nào đó “kích động” người ta đi biểu tình vì yêu nước, ta nên tôn trọng những kẻ xấu này. Ngược lại khi “người tốt” tìm cách ngăn cản sự biểu lộ đầy phần uất một cách cách chính đáng của người dân vì chứng kiến đất Mẹ bị xâm phạm thì hẳn những kẻ vẫn mạo xưng “người tốt” này cần phải được xem lại”

Do bị kèm kẹp bởi công an truyền thông Trung Bảo không tiện viết thành bạch văn ý nghĩa của nhóm chữ “cần phải được xem lại”. Xem lại ở đây là sự xác định rằng quả thực đảng viên CSVN là những người tốt, nhưng chỉ tốt đối với Trung Quốc. Muốn được Trung Quốc chấm điểm là người tốt, đảng viên CSVN cần hội đủ hai điều kiện: Một là ngoài việc tham ô những lạm, đương sự không bận tâm tới bất kỳ công việc nào khác. Hai là các vấn đề quốc nội, quốc tế của Việt Nam, đặc biệt vấn đề bảo vệ lãnh thổ, lãnh hải phải tuyệt đối hành động đúng theo mệnh lệnh của Trung Quốc. Mỗi quan chức CSVN chỉ là một quan thái thú, không hơn, không kém.

Suy nghĩ về sự việc “Hận Nam Quan” của Hoàng Cầm và “Tàn Mạn Cho Đảo Xa” của Trung Bảo xuất hiện trên Giai Phẩm Xuân Du Lịch, người đọc nhận ra ngay rằng: Hình thái nổi giận của Xuân Du Lịch tuy có phần bình tĩnh nhưng vô cùng sâu sắc và dứt khoát. Bài viết này xin được kết thúc bằng hai phát biểu dành cho Xuân Du Lịch và cho chế độ Hà Nội.

Thứ nhất: Lời tri ân kính gửi đến Nhóm Chủ Biên Xuân Du Lịch.

Hơn ai hết Quý Vị là những người thừa biết những hậu quả khốc liệt mà Quý Vị phải hứng chịu sau khi Giai Phẩm Xuân Du Lịch ra đời. Biết vậy nhưng vẫn hành động. Quý vị là những người đã bình tĩnh tìm đến cái chết để cho Tổ Quốc được trường tồn. Phát âm hai chữ yêu nước, không khó. Dùng chính xương máu của mình để diễn tả lòng yêu nước mới là điều cực kỳ khó khăn. Quý vị thực hiện điều cực kỳ khó khăn kia đơn giản như hơi thở. Quý vị hành động chỉ vì lòng yêu nước, không vì ước muốn trở thành bậc anh hùng. Vì vậy viết lời ca tụng kính gửi đến quý vị chẳng khác nào làm một bài luận văn lạc đề. Tuy nhiên bài viết này vẫn chân thành gửi đến quý vị những lời vinh danh trân trọng nhất. Vinh danh đồng nghĩa với học hành gương sáng. Vinh danh đồng nghĩa với công việc ghi khắc phương danh của quý vị vào tim óc của mỗi người Việt Nam bằng tất cả tấm lòng ngưỡng vọng và mến yêu.

Thứ hai: Nói với đảng CSVN.

Những gì được viết trong phần tri ân Giai Phẩm Xuân Du Lịch là phương cách diễn đạt gián tiếp nhưng mạnh mẽ rằng: tình huống nổi giận của Xuân Du Lịch không hề là một phản ứng bốc đồng, một ngọn lửa rơm. Xuân Du Lịch vừa là hình ảnh của một ly nước đã tràn đầy, vừa là tiếng nói nghiêm khắc của qui luật lịch sử. Qui luật rằng ở đâu có đàn áp ở đó có đấu tranh, và rằng lịch sử loài người đã khẳng định: chưa hề có chế độ độc tài nào nhờ vào gian ác đã trốn thoát được quả đấm phần nộ của bạo lực quần chúng. Lịch sử không biết khuyên lơn. Lịch sử chỉ biết đào thải. Đào thải êm ả hay đào thải thảm

khốc. Nhân dịp đầu năm Con Trâu bài viết này cầu chúc cho đảng CSVN một năm mới thân với dân như con trâu thân với bác nông dân. Theo lệnh của bác nông dân con trâu CSVN hãy ngoan ngoãn chấp nhận con đường đào thải êm ả của lịch sử./..

Ls. Đỗ Thái Nhiên
(<http://www.vietvusa.com>)